

Režijné semestrálne cvičenie 1. Mgr. stupňa na tému:
Citát: „*Koniec koncov človeka viac láka pretváрка a lož ako pravda.*“
(*Erasmus Rotterdamský*)

Produkcia: Alexander Kočner
Námet a scenár: Damián Hamada, Ondrej Hraška
Kamera: Jakub Cheban
Strih: Ladislav Okasa
Zvuk: Karol Kuliffay
Scéna a kostýmy: Mirka Brňáková
Réžia: Ondrej Hraška

Citát: „*Koniec koncov človeka viac láka pretváрка a lož ako pravda.*“
(*Erasmus Rotterdamský*)

Titulok: „**MÁME TO V RODINE**“

1. **OBRAZ EXT, ŠKOLA, DEŇ – Šimon, Natália, Chlapec, spolužiaci, komparz**

Šimon (13) stojí pri schodoch do školy, na sebe má ruksak a netrpezlivo čaká. Okolo neho vidíme deti, ktoré práve zo školy vychádzajú a buď sa ešte motajú na dvore alebo idú rovno domov s rodičmi, ktorí na nich čakajú. Prechádzajú okolo neho spolužiaci a doberajú si ho.

Spolužiaci
Šimon, poď hrať futbal!

Šimon pokrúti hlavou.

Spolužiaci
Ježiš už sa na to vyser a poď!

Vidia, že ho nepresvedčia a tak odchádzajú.

Šimon stojí a pozerá sa na hlavné dvere, pokým nevyjde tá do ktorej je zamilovaný - **Natália (13)**. Konečne vyjde, postaví sa na koniec horných schodov a rozhliada sa. Šimonovi začne biť srdce o čosi rýchlejšie. Natália si ho stále nevšima. Šimon sa usmeje a placho jej zamáva. Všimne si ho a vidíme na nej, že sa jej k nemu veľmi nechce ale prekoná sa. Podíde k nemu a ľútostivo začne.

Natália
Prepáč ja som úplne zabudla. Musím na tréning.

Šimona to zasiahlo ale nechce dať nič najavo (akoby sa toto isté opakovalo už viackrát). Tvári sa akoby nič.

Šimon
Pohode. Tak...v pondelok?

Natália si všimne, že za školskou bránou sa zjaví **Chlapec (15)**, na ktorého čakala. Poteší sa a Šimonovi už nevenuje takmer žiadnu pozornosť.

Natália

Jasné, pondelok platí. Musím utekať, ahoj!

Pribehne k chlapcovi k bránke, kde sa s ním objíme a odídu spolu preč. Šimon to všetko vidí.

2. OBRAZ INT, BYT, DEŇ – Otec, Šimon

V pozadí vidíme vchodové dvere do bytu a v popredí zo strany na stranu nervózne prekračuje **Otec (45)**. Vchádza a vychádza z obrazu. Po chvíli počuje štrngot kľúčov a otváranie dverí – zastaví sa a čaká. Šimon dvere otvorí.

Otec

Tak? Všetko išlo hladko?

Šimon sa na otca ani nepozrie, ruksak hodí na zem, v rýchlosti sa zbaví tenisiek a uteká do svojej izby.

3. OBRAZ INT, DETSKÁ IZBA, DEŇ – Šimon, Otec

Otec vojde do izby a Šimon už je zakrytý pod perinou. Sadne si k nemu na posteľ a čaká. Nevie čo mu má povedať. Šimon si automaticky uloží hlavu do jeho lona.

Šimon

Klamala ma.

Otec ho hladí po vlasoch.

Šimon

Má iného.

Otec nevie ako by mu mal pomôcť. Zvoní zvonček, chalani na seba pozerú akoby vedeli kto zvoní. Otec vstane, naznačí synovi nech zostane a ide otvoriť.

Zostávame so Šimonom, počká si kým otec odíde z izby potom vstane aj on a ide za ním (tak aby ho nevidel).

3A. INT/EXT, SCHODY/VCHODOVÉ DVERE, DEŇ – Šimon, Otec, Mama

Šimon vyjde na chodbu, posadí sa za zábradlím na chodbe a pozoruje situáciu. Vidí otca ako kráča po schodoch dole ku vchodovým dverám. Otvára ich a za nimi stojí **Mama (45)**. (Situáciu sledujeme najmä z pohľadu Šimona a prípadne sa striháme na rodičov.)

Mama
Kde máš Šimona?

Otec
Nie je mu dobre.

Mama
Čo sa stalo?

Otec
Pod' hore.

Mame sa veľmi ísť hore nechce. Chvíľu váha, no nakoniec vstúpi do bytovky a kráča s otcom. Šimon spoza zábradlia zmizne a vojde do bytu.

4. OBRAZ INT, VCHOD BYTU/DETSKÁ IZBA, DEŇ – Šimon, Otec, Mama

Otvoria sa dvere a mama s otcom vojdú do bytu. Mama sa pohľadom pýta kde je Šimon, otec naznačí, že vo svojej izbe. Ide tam – Šimonom sa rýchlo skryje pod perinu, vojde mama a sadne si na posteľ, pohladí ho cez perinu.

Mama
Tak čo? (veľmi milo, pokúša sa ho rozveseliť)

Šimon sa k nej schúli takisto ako k otcovi.

Vo dverách do detskej izby sa zjaví otec. Pozoruje ich ako sú spolu - akoby videl rodinu opäť pokope.

Otec
Ponáhľaj sa?

Mama na neho pozrie, akoby vedela, kam tou otázkou mieri. Pozrie sa naspäť na syna.

5. **OBRAZ INT. CHODBA/KUCHYŇA/IZBA – Mama, Otec, Šimon**

Otec s mamou vyjdú z detskej izby, otec ide napred do kuchyne a mama za sebou privrie dvere. Mama si zavesí na stoličku kabelku a sadne si. Otec otvorí skrinku, chladničku, hľadá niečo, čo by jej ponúkol (samozrejme, že nič nemá).

Otec
Nie si hladná?

Mama pokrúti hlavou.

Šimon medzitým vstane z postele a cez pootvorené dvere pozoruje rodičov (ten istý princíp ako na chodbe).

Otec
Dáš si kávu?

Mama
Mala som.

Otec veľmi chce aby tu zostala a mali úprimný rozhovor (chcel by jej toho veľa povedať, ale nevie ako a vlastne už ani neexistuje spôsob, pretože vyskúšal všetko).

Otec
Vino? (pokúsi sa o úsmev)

Mama
Som autom. (*“akoby si to nevedel”*)

Otcovi sa už minuli témy, rozmýšľa čo by sa spýtal, nechce na to ísť priamo aj keď je to jasné. Mama to samozrejme všetko vníma, radšej obráti tému na syna (nepozera mu do očí).

Mama
Je mu zle?

Otec hľadá slová akoby to najlepšie vysvetlil a pritom nebol priamy.

Otec
Spolužiačka.

Mame to docvakne (všetci to poznáme). Ironicky sa usmeje. Najradšej by už bola preč.

Mama
S tým mu poradíš skôr ty ako ja.

Mama sa zasmieje, otec trochu urazene pokrúti hlavou, ale vzápätí sa zasmieje aj on. Šimon vidí, že otca musí zachrániť. Otvorí dvere od svojej izby a povie.

Šimon
Mami, môžem dnes zostať tu?

Na mame vidíme, že si zo situácie vydýchne. Láskavo sa na syna usmeje a chápavo prikývne.

Mama
Jasné. Prídem po teba zajtra, dobre?

Šimon prikývne. Mama sa postaví zo stoličky, zoberie si kabelku a dá synovi na pusku na čelo. Medzitým k nim otec príde bližšie, od syna ho na pozdrav chytí za plece a pokúsi sa o úsmev.

Mama
Ahojte.

Otvorí si dvere do bytu a odchádza. Otec so synom stoja oproti sebe a pozerajú sa za odchádzajúcou mamou. Dvere sa zavrú a Šimon sa na otca pozrie, ten sa ešte pozerá na dvere, pozrie na Šimona a odchádza ďalej do bytu. Zostávajú na Šimonovi. Je mu otca veľmi ľúto. Pomaly vykročí za ním. Spolu s ním vidíme ako si otec berie z najvyššej poličky v kuchyni škatuľku cigariet a vychádza na balkón. Ide za ním.

5A. INT/EXT, BALKÓN, PODVEČER – Šimon, Otec, Mama

Šimon vyjde na balkón vidí ako si otec zapaluje cigaretu, je rozrušený. Pozerá sa dolu na ulicu ako mama nastupuje do svojho auta.

Šimon

Tato.. kašli na to.. mama už ľúbi iného..

Otec si potiahne a pozerá sa za odchádzajúcou mamou v aute.

Otec

Asi to máme v rodine.. čo..? (usmeje sa)

Šimonovi to tiež príde vtipné a spoločne sa zasmejú. (Otec ponúkne syna cigaretou. Otec: „Hm.“ Šimon však povrtí hlavou).